

53 - Zaterdag 8 Juni 2019

Het is af en toe moeilijk om een onderwerp te vinden om over te schrijven. Het gaat allemaal z'n gangetje en er is weinig nieuws te melden.

Doordat Cees afgelopen maandag mijn tong er niet goed uit vond zien, ga ik er zelf ook steeds meer op letten. Elk oneffenheidje baart me zorgen. Dit slaat natuurlijk nergens op want mijn tong is nog steeds aan het herstellen. Ook zit mijn tong nog vol met hechtingen waardoor het er ook allemaal nogal vreemd uitziet. Het is gewoon nog even afwachten en mezelf niet gek maken.

Casey was net zo blij als ik dat ze weer thuis was. Toen ik haar gisteren uit school haalde, vloog ze in mijn armen en ze is de hele tijd vlak bij me gebleven. Ze is ook al aardig aan de situatie gewend en maakt er soms heel slim gebruik van. Het valt me op dat ze me niet verstaat als het haar uitkomt, maar als het in haar voordeel is, begrijpt ze opeens alles.

Het praten is natuurlijk een drama, en ik geloof niet dat dit heel veel beter zal worden. Mensen in mijn omgeving zullen hier een beetje aan wennen, maar voor mensen die me weinig of voor het eerst zien zal het heel moeilijk zijn om me te verstaan. Dit is ook iets waar ik aan zal moeten wennen en werken. Vooral bij de mensen die heel dicht bij me staan, heb ik op dit moment weinig geduld en laat ik het gesprek maar voor wat het is als ze me na twee keer niet begrijpen. Nu wordt er vaak gezegd: "Dan schrijf je het toch op", maar dat zie ik echt niet zitten. Het zal af en toe best handig zijn om iets op te schrijven, maar als je midden in een gesprek zit, en je moet steeds schrijven, dat haalt dit wel de spontaniteit uit het gesprek,

Ik zie het al voor me. Ik zit naast Sharon in de auto, en ze ziet een auto van rechts niet aankomen....

Kijk uit! Een aut

